

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det var fru Jette Gottliebs regnestykke, jeg ikke helt forstod.

Mine tal siger i runde tal sådan nogenlunde, at i 1994 havde vi 360.000 fuldtidsledige i Danmark. Ud over det var der ca. 90.000, der var i en eller anden form for aktivering. Er det ikke sådan i dag, at der vel er 130.000-140.000, der er fuldtidsledige, og at de, der ikke tæller med i statistikken, udgør ca. 40.000-45.000? Er det ikke nogenlunde det billede, vi har?

Jeg mener bestemt ikke, at vi har lavet om på opgørelsen. Vi kan tale om, hvorvidt det er sminkede tal eller det er usminkede. Jeg mener bestemt, at det er usminkede, for tallene er reelle. Jeg mener bestemt, det er sådan, det forholder sig. Det vil jeg gerne have, at fru Jette Gottlieb bekræfter.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg mener, at det er store ord at tage i munden, når man begynder at anklage den førte politik for at være menneskefjendsk. Så skal man i hvert fald have sin dokumentation i orden, synes jeg, når man på den måde forsøger at hænge en ført politik ud.

For nu at henvise til den samme avis, som fru Jette Gottlieb også henviste til, nemlig det hedengangne Aktuelt, så viser den undersøgelse, som CASA, altså Center for Alternativ Samfundsanalyse, lavede, at 8 ud af 10 aktiverede også er helt uenige i påstanden om, at arbejdsforholdene er for dårlige: »Dermed er tilfredsheden ...«, står der så, »... blandt de aktiverede lige så stor og i visse tilfælde endda større i forhold til de beskæftigede«.

Hvordan kan det være menneskefjendsk, når folk udtrykker, at de er helt uenige i, at de har dårlige forhold?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Problemet med selve princippet i aktivering er, at man lader folk arbejde, men uden de normale rettigheder, der følger med arbejdet. Det betyder ikke, at der ikke kan findes aktiveringssteder, hvor arbejdsforholdene er i orden. Men når det ikke har en udgang, nemlig ordinært arbejde, og er perspektivløst i den forstand, at man bliver fastlåst i det, så er det altså et kæmpe problem, at man i årevis tilbyder folk at arbejde i ikkear-

bejde uden normale rettigheder. Det er det, der er min angrebsvinkel på det.

Når jeg udnævnte politikken til at være menneskefjendsk, er det, fordi man har valgt ikke at sætte den arbejdsløse i centrum i den måde, man forholder sig til arbejdsløshedsproblemet på. Med alle de ændringer, der er foretaget, har man styrket det, der hedder arbejdsmarkedets forhold på bekostning af det, der hedder udgangspunkt i den enkelte arbejdsløses situation.

Og det er den forskydning, jeg mener er udtryk for, at man ikke sætter det menneske i centrum, som er arbejdsløs, og at man dermed opnår nogle dårlige resultater. Det var baggrunden for det, jeg sagde.

Til hr. Bjarne Laustsen vil jeg sige, at jeg faktisk ikke opstillede noget regnestykke, men jeg sagde, at der var folk, der blev holdt ude af arbejdsløshedsstatistikken. Og det er korrekt.

Det er jo sådan, at det er ganske svært at opføre, om folk er arbejdsløse, fordi de, der deltager i forskellige aktiveringsformer, ikke indgår i arbejdsløshedsstatistikken. Jeg er af den opfattelse, at man sætter sig lidt mellem to stole, for på den ene side er de arbejdsløse og kan derfor ikke få f.eks. overenskomst og andre rettigheder, men på den anden side er de ikke arbejdsløse, for de indgår ikke i statistikken.

Jeg stillede ikke noget regnestykke op; men jeg erkender, at der er flere i arbejde i dag, end der var på det tidspunkt, hvis det er det, hr. Bjarne Laustsen altid efterlyser, når vi snakker aktivering.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Faktum er, at arbejdsmarkedspolitikken er ændret fra netop ikke at tage udgangspunkt i den enkelte ledige.

Faktum er, at vi har ændret arbejdsmarkedspolitikken fra at være passiv til at være aktiv for på den måde at lægge et optimalt pres på systemerne for at imødekomme de behov, som den ledige har, for at man kan komme ud på arbejdsmarkedet igen.

Hvis det er menneskefjendsk, den politik, vi har lavet, så må det modsatte jo altså være det menneskevenlige, og det vil sige den passive arbejdsmarkedspolitik, den, vi havde i 1980'erne med Schlüter-generationen, og hvad ved jeg, massearbejdsløshed og førtidspensionering af folk, fordi man ikke gad at tage sig af dem.

Er det det, der er den menneskevenlige politik i modsætning til det, som regeringen står for?